

knjižnic znaša 63 stalnih z 71.000 zvezki in mnogo potujočih.

Izmed vseh ljudskih knjižnic v Avstriji je najkрасnejša v mestecu Zwittau. Ustanovil jo je Ottendolfer, ki je sedaj lastnik new-jorške „Staatszeitung“. Zgradil je leta 1902. krasno poslopje za 400.000 kron. Knjižnica

šteje krog 15.000 zvezkov in je odprta vsak dan po 10 ur, osnovala je tudi že po kmetih 16 potujočih knjižnic.

Ker je vprašanje ljudskih knjižnic zlasti tudi za Slovence akutno, izpregovorim natančneje o organizaciji in pomenu ljudskih knjižnic v prihodnjem članku. (DALJE.)

GRIŠA :

ROMANČICA.

Venec je pletla deklica,
deklica črnih oči,
vmes je pesmice pela,
pesmice mladih dni :

„Krasni, nedolžni moj venček,
kmalu boš dokončan,
kmalu na okence moje
potrkal poročni bo dan.

To se bo solnce smejalo,
to bo moj ženin vesel,
ko se bo v kodrih črnih,
venček srebrni blestel!“...

Pela je deklica pesem,
slišal jo ženin je mlad,
rad bi se malo pošalil,
malo poplašil jo rad :

„To se bo solnce smejalo,
to se bo ženin smejal —
venec bo venel na steni —
ženin bo z drugo kramljaj!“...

Nehala plesti je venec
deklica črnih oči,
nehala peti je pesmi
mladih, veselih dni ...

Venec je dala na steno,
ni ga več pletla nikdar —
čakal zaman jo je ženin,
čakal zaman jo altar ...

